

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO:

Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L. 1.250

Letna naročnina L. 2.500

Letna inozemstvo L. 3.500

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XIX. - Štev. 29 (959)

Gorica - četrtek, 20. julija 1967 - Trst

Posamezna številka L 50

Južnokoroško in južnotirolsko vprašanje

Zadnje teane nemški koroški listi spt veniko pisejo o južnotirolskem vprašanju. Ostro reakcijo italijanske vlade zaradi atentata na vrhu Flonspitze (Cima Valloina), pri katerem so izgubili življenje štirje preustavniki italijanskih oboroženih sil, enodušno odklanjajo, češ da so atentati le posledica nenehnega ignoriranja narodnih pravic nemško govoreče manjšine v Italiji. Z ostalim avstrijskim tiskom opozarjajo na dolgoletno neodgovorno zavlačevanje manjšinskega vprašanja v Južni Tirolski s strani Italije, na življenjske pravice južnotirolske manjšine, ki bi mu jim Italija morala priznati, na pariski sporazumu, v katerem se je Italija obvezala, da bo varovala življenjske interese nemško govoreče manjšine ter se zavzela za izpolnitev prevzetih obveznosti.

Se na misel pa ni prišlo niti enemu teh listov, ki z ogorčenjem in z vso ostrino obsojajo zadržanje Italije ter jo dolžijo krivde za sedanje zaostritev, da imajo v svoji sredi prav tako nerešeno vprašanje: vprašanje slovenske manjšine na Južnem Koroškem, samo da ga oni enostavno zanikajo in grede mirno ter brez sramu preko njega.

Kot Slovenci, ki nam je tek časov namenil ne ravno prijetno usodo manjšine ter ločenost od matičnega debla, razumemo in odobravamo zahteve južnotirolske manjšine, v kolikor zadevajo izpolnitev mednarodno prevzetih obveznosti po Italiji ter smo za miroljubno in pravično rešitev v smislu priporočil Organizacije združenih narodov. Prav zato pa pričakujemo od avstrijske vlade, da dosledno in pravično uredi slovensko manjšinsko vprašanje na Južnem Tirolskem v smislu člena 7 avstrijske državne pogodbe.

Toda, kaj je bilo do sedaj storjenega v tem smislu? Poglejmo!

MACEHOVSKO RAVNANJE S SLOVENCMI NA KOROŠKEM

Vsa leta, kar obstaja avstrijska republika, pripadniki slovenske manjšine na Koroškem ne doživljajo drugega kot stalno ponižanje po nemško-nationalističnih organizacijah in krogih v deželi, doživljajo nenehno preziranje najosnovnejših življenjskih pravic, zavestno potvarjanje dejanskih narodnostnih pravic, ponižanje slovensko čutečih državljanov v zasebnem in javnem življenju. Kako boli in kako razjedala slovensko narodno telo zavestno povzročena cepitev manjšine v Slovence in »vindišarje«, kako peče naše ljudi, ko jim celo Cerkev utnejuje njih pravice, da odreka njih otrokom pouk verouka v materinščini, kako hudo je pri srcu slovenskim duhovnikom, ko nekatere osebe sumničjivo njihovo delovanje na farah in jih obtožujejo protidržavne miselnosti.

Predobro je znano, kakšna krivica se dogaja koroškim Slovincem na področju osnovnega šolstva, kakšne turobne in zlovesče posledice ima raznarodovalna politika večinskega naroda za manjšino, ako ne pritegne zastopnikov manjšine k sodelovanju pri pripravljani zakonov, ki se tičejo življenjskih pravic manjšine, kot se je to zgodilo v primeru manjšinskega šolskega zakona ter uradnega jezika pri sodiščih, kako ponižujejo manjšino stališke o ljudskih štetjih z raznimi svojevoljnimi kombinacijami in poraznim padanjem števila pripadnikov manjšine od enega ljudskega štetja do drugega ne glede na to, da so te statistike istočasno neizpodbitni zgodovinski dokumenti in dokazi sistematičnega izpodirivanja slovenskega prebivalstva ter njegove germanizacije v deželi. Kako vsakega poštenega človeka vznevolji govorjenje in pisanje o južnotirolski in slovenski koroški manjšini, ko se pri tem uporablja dvojna mera in se na Južnem Tirolskem za svoje rojake nekaj zahteva, v isti sapi pa isto odreka slovenskim deželanom na Južnem Koroškem, se trdi, da je Italija do manjšin krivična, Avstrija pa pravična, da imajo Slovenci na Koroškem vse, Južni Tirolci pa skoro nič.

Prav avstrijski tisk, čigar poslanstvo bi

moralo biti, da javnost tudi glede manjšinskega vprašanja pravilno informira in ustvarja v deželi manjšini naklonjeno vzdušje, otežkočuje reševanje manjšinskih vprašanj. Mar ni skrajno neodgovorno, da je sedaj na oblasti, v lastnem koroškem tisku, ko sta se vrnila zastopnika koroških Slovincov od razgovorov s predstavnikoma avstrijske vlade z Dunaja, poročala o srečanju s kanclerjem dr. Klausom v zadnjih treh vrsticah na drugi strani spodaj in to na način, ki gotovo pomeni ugovor nasproti Klausovi zunanji in manjšinski politiki.

Dokler nemški tisk v Avstriji, zlasti pa na Koroškem, ne bo znal stvarno poročati o vseh vprašanjih, ki zadevajo koroške Slovence, dokler ne bo hotel pomirjevalno vplivati k strpnosti in širokogrudnemu reševanju manjšinskih vprašanj, dokler ne bo voljan vzgajati javnega mnenja k sodelovanju med obojema narodoma v deželi, toliko časa bo tudi svetovna javnost Avstriji odrekala moralno legitimacijo glede njenih zahtev do Italije v južnotirolskem vprašanju. Kajti, naj bo nudim koroškim nestrpnim vseh ali ne, naj vedo: južnokoroško slovensko in južnotirolsko nemško vprašanje sta neločljivo povezani med seboj!

SOVJETSKA „ZAVZETOST“ ZA MIR

Takoj po porazu arabskih čet je Sovjetska zveza začela s pošiljanjem ogromnih količin orožja v Egipt, ki je v vojni šestih dni praktično izgubil svojo vojno opremo. Sovjeti so vzpostavili mogočen zračni most, po katerem orjaška transportna letala »Antonov-12« vsak dan, 45 po številu, prinašajo razne vrste orožja. Tako je že prispelo na egiptovsko področje 200 tankov in 250 letal. 12 letal tipa Mig 21, ki jih je v izraelsko-arabskem spopadu zgubil Irak, je tudi že bilo nadomeščenih.

Na ta način Sovjetska zveza, ki se tako rada predstavlja kot prvobornateljica za mir, zavestno krepi Nasserja v njegovem fanatičnem sovraštvu do izraelske države in skuša torpedirati poskuse za mirno poravnava spora.

Seveda vzbujajo to nenehno pošiljanje orožja v arabske dežele zaskrbljenost v britanskih in severnoameriških krogih. Po mnenju angleških diplomatskih izvedencev je »duh Glassboroa«, kjer sta se sestala ameriški predsednik Johnson in Rus Kosigin, že zdavnaj pokopan. Johnson je bil tedaj gotov, da je prepričan Kosigina o umestnosti, da se omeji dobava orožja deželam Bližnjega Vzhoda, da se prizna obstoj države Izrael in se internacionalizira prehod skozi Tiranska vrata v Akabski preliv.

Danes je očitno, da so Sovjeti odpisali Izraelce iz seznama obstoječih držav. S pošiljanjem orožja Nasserju so osvojili njegove besede, ki jih je bil izpregovoril nekaj dni pred zadnjim spopadom: »Ta vojna zoper Izrael bo vojna popolne iztrebitve, o kateri bo pisala zgodovina tako kot o pokolih Mongolov ali križarjev. Zaponnite si: nečemo sožitja z Izraelom, hočemo njegovo popolno uničenje.«

In vendar, še ni dolgo, ko so komunisti po vsem svetu radi govorili o Judih. Njih iztrebljenje po nacistih je bil zanje hvaležen predmet propagande. Šest milijonov ubitih Judov, krematoriji v Treblinki, Auschwitzu, Buchenwaldu, Matthausnu, strahote koncentracijskih taborišč kot je bil Dachau, kolikokrat so komunisti omenjali te številke in se sklicevali na ta dejstva, kadar je bilo treba govoriti zoper vojno, zoper oborožitev, zoper pojave neonacizma v Nemčiji, zoper atomske poizkuse v Severni Ameriki (seveda ne v Rusiji...). Zato so tudi ploskali Hochhutovi drami »Namestnik«, v kateri se obtožuje Pija XII., da se med zadnjo svetovno vojno ni dovolj zavzel za Jude.

Sedaj pa je nenadoma teh šest milijonov

že dalj časa se je govorilo o obisku carigrajskega patriarha Atenagora v Rimu. Patriarh naj bi se v srcu krščanstva srečal z rimskim papežem in dal s sestankom novega zagona ekumenski misli. Toda istočasno je postajalo vedno bolj očito, da bo Atenagora le težko mogel zapustiti Carigrad. Ni bila pri tem v igri njegova častitljiva starost, temveč izredno težki politični položaj, v katerem se zadnje čase carigrajski patriarhat nahaja.

Odkar se je raznel med Grčijo in Turčijo spor zaradi otoške države Ciper, gledajo turške oblasti v carigrajskem patriarhatu tuje telo, ki da ga je treba odstraniti iz narodovega telesa. Najraje bi zatrlje enkrat za vselej vso grško-pravoslavno organizacijo na svojem ozemlju, patriarha pa izgnale v Grčijo. Zadnje čase je postal patriarh praktično jetnik v svoji lastni palači. Policija ga stalno nadzira kakor tudi vse, ki ga obiskujejo. Pravoslavnim bogoslovcem je onemogočen vpis na patriarhovo teološko fakulteto. Oblasti so tudi zapečatile patriarho-

vo tiskarno in cerkveni vestnik ne izhaja več. Patriarh Atenagora je vrh tega doživel razkol v vrstah lastne duhovščine. Neki duhovnik Eftym, od njega suspendiran, se je samovoljno in s prijaznim gledanjem turških oblasti proglasil za protipatriarha. Svojega lastnega sina je naredil za škofa, posvetil nekaj duhovnikov in diakonov ter zasedel nekatere cerkve.

Sv. očetu so vse te patriarhove težave dobro znane; vatikanska diplomacija je že večkrat pri turški vladi posredovala v njegov prilog. Tudi vatikanski radio je ponovno pozval mlade člane turške vlade, naj bodo strpni do krščanskih ver v demokratičnem duhu ustanovitelja moderne Turčije Kemala Atatürka.

VNOVIČ NA POT

Da dá patriarhu čim večjo moralno oporo pred turškimi oblastmi in pri njih zanj posreduje na neposreden način, se je sv. oče odločil, da sam obiše patriarha Atenagora v njegovi osamljenosti in se porazgovori z njim. Za obisk si je rezerviral dva dneva: 25. in 26. julij. Kot vedno do sedaj, se bo tudi to pot poslužil letala. Bo to njegovo peto potovanje v inozemstvo. Od 4. do 6. januarja 1964 se je mudil v Sveti deželi in se ob isti priliki srečal v Jeruzalemu s patriarhom Atenagorom. Še isto leto od 2. do 5. decembra je obiskal Indijo in se udeležil 38. mednarodnega evharističnega kongresa v Bombayu. Naslednje leto, 4. oktobra 1965 je odletel na sedež Organizacije združenih narodov v New Yorku in tam govoril; letos, 13. maja pa je poromal v Fatimo ob priliki 50-letnice Marijinih prikazovanj.

Namen svojega novega potova-

BELI NAJEMNIKI so se umaknili iz Konga

Beli najemniki, ki so 5. julija zasedli mesto Kisangani, bivši Stanleyville v Vzhodnem Kongu, so se zopet umaknili iz mesta in izginili v tropskih gozdovih, ki mejijo na Zambijo. Nihče jih ni ovrval v njihovem odhodu in nihče zasledoval pri njih umiku.

Ti beli najemniki so ostanek čet, ki jih je najel bivši predsednik kongoške vlade Combe, da bi zatrl filokomunistično gibanje »Simba« teroristov, ki so samo med misijonarji povzročili skoro 200 smrtnih žrtev. Res je uspelo Combeju s pomočjo teh čet gibanje zatreti, a sadov zmage ni dolgo užival, ker ga je predsednik Konga Kasavubu izgnal, in ko je ta zgubil oblast, so prešli na stran sedanjega diktatorja samozvanca generala Mobutuja. Dasi je bil Mobutu, in to upravičeno, nezaupljiv do tujih najemnikov, je Denardu neomajno zaupal. Obsipal ga je s pozornostmi vseh vrst; samo plače je imel Denard 5 milijonov na mesec.

Pa ga je prav Denard grdo izigral. Ko je odkril, da mu je Combe pripravil dati več kot Mobutu, je odletel k njemu v Madrid, kjer sta se dogovorila za državni udar, ki naj bi zopet Combeja pripeljal na oblast. Toda medtem je bil Combe na skrivnosten način zajet v Alžiru, kjer je pristalo njegovo letalo. De-

nardu je šla kupčija po vodi. Kljub temu se je pa odločil za dogovorjeni udar. Vdrl je v Kisangani, pa ne več z namenom, da zruši Mobutuja, temveč da opleni mesto ter sprazni blagajne bank. V tem je v polni meri uspel, a si istočasno izstavil spričevalo, da ni več vojak, ampak samo še politični gangster.

Marzabotto je odklonil pomiloščenje

V Marzabotto, majhnem mestecu ob vzhodni Apeninovi, so nacisti pod poveljstvom majorja Walterja Rederja v septembru 1944 pobili 1830 oseb, med njimi veliko žensk in otrok. Major Walter Reder je bil kasneje zaradi tega zločina obsojen na dosmrtno ječo. Svojo kazen prestaja v Gaeti blizu Neaplja, od koder je nedavno poslal županu Marzabotta pismo, v katerem prosi odpuščanja vse prizadete prebivalce. V Italiji je potrebno odpuščanje svojcev nacističnih žrtev, da predsednik vlade izreče pomiloščenje.

Občinski svet v Marzabotto je zato sklenil, da bo v nedeljo, 16. julija prizadete povabil na glasovanje. Volilnico je prejelo 288 oseb, svojcev od nacistov pobitih žrtev. Od teh so se samo štirje izrekli za pomiloščenje, vsi ostali pa so vztrajali na obsodbi Rederja.

Človek bi morda sodil, da so ljudje že davno pozabili grozote vojne. Dogodek iz Marzabotta priča, da temu ni tako. V govoru, ki ga je imel župan tega mesta, je dejal, da med ljudmi, ki so izgubili svoje drage, ni sicer sovraštva, pač pa želja po pravici. In pravici mora biti zadoščeno.

nja je sv. oče označil kot srečanje s turškimi oblastmi, katere želi pozdraviti; potem kot obisk patriarhu Atenagori, ki je v času zadnjega koncila ponovno in ponovno pokazal svojo blagohotnost do rimske Cerkve in pošiljal svoje predstavnike ob raznih prilikah k sv. očetu; končno kot osebo povabilo patriarhu in ostalim pravoslavnim skupnostim na Vzhodu, da se pridružijo praznovanju 1900-letnice mučeniške smrti prvakov apostolov sv. Petra in Pavla, obletnica, ki je papež Pavla VI. nagnila, da je proglasil za ves katoliški svet »Leto vere«.

Tri mesta si je nameril sv. oče obiskati. Antiohijo v Siriji, kjer je imel sv. Peter, prvi papež, svoj sedež, preden je preko Male Azije, sedanje Turčije, odšel v Rim, in kjer so se verniki prvi začeli imenovati kristjani; potem Efez, kjer naj bi bila po starem izročilu Mati božja preživela v družbi sv. Janeza Evangelista zadnja leta svojega življenja in kjer se je leta 431 vršil pomembni vesoljni cerkveni zbor, ki je proglasil božje materinstvo Device Marije; končno mesto Carigrad, danes turški Istanbul in nekdanji slavni grški Bizanc, kjer so bili kar štirje koncili tedaj še enotne Cerkve: leta 381, nato 553, potem 680 in končno 869.

Zal se je moral sv. oče obisku Antiohije zaradi napetega položaja na Bližnjem Vzhodu odpovedati. Toda še vedno mu je ostalo široko področje za omejeni čas njegovega dvodnevnega potovanja, ki so ga, po njegovih lastnih besedah »naklekovale posebno pomembne okoliščine, katere je lažje uganiti kot pa povedati.«

KDO JE ATENAGORA?

Brez dvoma bo ponovno srečanje s patriarhom Atenagorom za sv. očeta središnja točka novega potovanja. Mož, ki nosi naslov »Njegova Svetost nadškof Bizanca, novega Rima in ekumenski patriarh«, se že dolgo trudi, da bi najprej postale bolj edine med seboj pravoslavne Cerkve, nato pa da bi se našel skupni jezik med katoliško Cerkvijo in pravoslavno skupnostjo.

Pod njegovo duhovno oblastjo so danes tri škofije v Turčiji, grški otoki Imbros, Tenedos, Kreta in Dodekanez, samostani na gori Athos, pravoslavne škofije v obeh Amerikah, v Londonu, v Parizu, na Dunaju ter v Avstraliji in Novi Zelandiji.

Rodil se je v Epiru (Grčija) leta 1886, bil kasneje tajnik Sv. Sinoda v Atenah, leta 1922 postal škof na otoku Krfu, nato pa po osmih letih odšel za nadškofa v New York. Leta 1948 je bil izvoljen za ekumenskega patriarha ter se naselil v Carigradu.

Papež Pavel VI. in Atenagora se bosta torej znova sestala, ne v Rimu, kot je bilo prvotno mišljenje, temveč v Carigradu. Spet je bil sv. oče tisti, ki je prvi usmeril korake k srečanju, ki naj ga približa nekatoliškimi kristjanom, pa tudi vsem drugim, kateri verujejo v enega osebnega Boga.

»Zato molimo — je dejal sveti oče, ko je naznanil svoje novo potovanje — da bo Bog blagoslovil našo namero, ki jo vodita kot edini in resnični nagib skrb za vero in misel ljubezni ter da bo naša pot rodovitna tako glede božje časti kakor tudi v dobro Cerkve in utrditev miru na svetu.«

Letošnje skupno romanje v Slovenijo

Pretekli četrtek okoli desetih zvečer so se vrnili romarji iz Slovenije, kjer so se mudili štiri dni. Bili so veselo razpoloženi in polni lepih vtisov. Kako je bilo na romanju, je v obliki razgovora z g. Stankom Zorkom povedal zadnje nedeljo na tržaškem radiu msgr. Lojze Škerl, ki je romanje spremljal na vsej poti.

Zakaj je bilo letos skupno romanje v Slovenijo, je isti gospod pojasnil v uvodni besedi, ki jo je napisal za romarsko knjižico. Njegova beseda romarjem na pot je bila tale:

BESEDA NA POT

»Letošnja romarska pot nas vodi na Ptujsko goro in na Brezje. Ptujka gora je glavna Marijina božja pot mariborske škofije, Brezje pa ljubljanske nadškofije. V obeh Marijinih cerkvah iščejo vsako leto številni rojaki-romarji trdnosti v veri, dušnega mira, pomoči v preizkušnjah in tolažbe v trpljenju. Letos se jim bomo pridružili tudi mi.

Romanje naj poživiti v nas pogum in odločnost za krščansko življenje, naj okrepi v nas vero v Boga in zaupanje v njegovo Cerkev, ter naj poveča v nas verno za vse dobro in pošteno. Mi živimo ob robu slovenske zemlje, zato Slovenijo bolj malo poznamo. Romanje nam daje priliko, da jo bolje spoznamo.

Ob letošnjem skupnem slovenskem romanju v Rimu je dejal sv. oče Pavel VI., da je Slovenija dežela, ki jo bogate sijajne in vzvišene lepote in katere slavni spomeniki spričujejo stoletno ljubezen Slovencev do domovine in zvestobo Cerкви.

Skušajmo zato seči čim globlje v vse to bogastvo slovenske zemlje in slovenskih ljudi!»

SPLOSNI VTISI

Ljudje so veliko molili, peli, lepo sodelovali pri sveti maši, pristopali v velikem številu k svetemu obhajilu na vseh krajih, kjer so bile skupne pobožnosti. Ni treba posebej poudarjati, da je lepota Slovenije vse prevzela. Romarji so imeli sončno vreme. Brez dvoma so se vrnili potrjeni v veri in notranje obogateni, kar so poudarjali vsi govorniki pri skupni službi božji.

Potovali so z devetimi avtobusi. V Ljubljani so se ustavili za eno uro in za kolo so se bili v Mariboru. Bili so na romanju štiri dni in vsakemu dnevu so dali poseben pečat in pobožnost. Tako so se v Mariboru zbrali v frančiškanski cerkvi, kjer je grob škofa Antona Martina Slomška, v imenu odsotnega škofa, ki je bil na birmovanju, jih je pozdravil generalni vikar msgr. dr. Meško. Med mašo škofovega vikarja msgr. Škerla pa je pridigal zlatomašnik, kanonik msgr. Franc Hraštelj, trenutno najboljši poznavalec škofa Slomška. Razumljivo je, da je govoril o Slomšku.

NA PTUJSKI GORI

Torek 11. julija je bil namenjen Marijnemu svetišču na Ptujski gori. Ze cerkev sama zasluži, da jo človek obišče. Če pa pride v tako cerkev kot romar, mu cerkev še vse drugače govori. Tu so skoro vsi romarji pristopili k obhajilni mizi. Cerkev oskrbujejo minoriti. Patri so jim pripravili prijazen sprejem. Pričakovali so jih pod svetiščem, od koder so šli do cerkve v procesiji. Maševal je g. Albin Germek, župnik iz Doline, ki je prav tisti dan obhajal obletnico nove maše.

Ravnatelj svetišča je romarjem razložil značilnosti svetišča, ki predstavlja biser gotike na Slovenskem. Zlasti je zanimiva podoba Marijinega varstva. Pod Marijin plašč se stiska 81 predstavnikov različnih stanov tedanje dobe. Relief je napravljen iz enega samega kosa kamna. Med koncelebrirano mašo je govoril predstojnik jezuitov iz Maribora. Popoldne je bil postanek v Ptujju. Ogled je veljal gradu in dvorišču znanih vinskih kleti. Za obisk naših romarjev se je zanimala tudi slovenska televizija. Tehniki so posneli nekaj prizorov z dvorišča vinskih kleti. Na večer je sledil povratek v Maribor.

TRETJI DAN

Za tretji dan je bil predviden obisk Pohorja, Rogaške Slatine in zvečer pobožnost v ljubljanski stolnici.

Z žičnico so se romarji, ki so se ta dan spremenili v izletnike, povzpeli na Pohorje in se tam kratko ustavili. S Pohorja je krasen razgled na Maribor in na Dravsko dolino, žal pa je bilo nekoliko megleno.

Kosilo je bilo v Rogaški Slatini, ki je znamenit zdraviliški in letoviški kraj. Tu so si naši ljudje ogledali vrelce in se seznanili s tremi vrstami rogaške vode. Morda je celo kdo sklenil, da se bo kdaj

vrnil na zdravljenje, če bo to potrebno. Popoldne je pot vodila naprej v Ljubljano, kjer so se ob sedmih zbrali v stolnici. K maši je prišlo precej ljubljancov, tako da je bila cerkev nabito polna. Skupaj z našimi duhovniki je daroval sv. mašo ljubljanski nadškof dr. Jože Pogačnik. V kratkem in jednatem govoru je poudaril dve osnovni dolžnosti vsakega Slovence - zvestobo narodu in zvestobo Cerкви.

NA BREZJE IN BLED

To je bila druga romarska točka, ki so jo naši ljudje želeli obiskati. Na Brezjah slavijo letos 60-letnico kronanja Marijine podobe. Na Brezje prihaja stalno mnogo ljudi. Vsak romar je na svoj način doživljal to božjo pot. Tu je pridigal dekan H. Petrič.

Samo po sebi je umevno, da je obisku Brezij sledil še skok na Bled, ki se je razkril v vsej lepoti. Z Bleda se je začel postopni povratek v Trst.

Posebnih težav na poti ni bilo. Romarji so z vodstvom sodelovali. Sem pa tja vedno kdo pogodrnja. Če pa ni godrnjanja, ni zdravja. 400 ljudi zadovoljiti z enako sobo, z enako posteljo, z enako prikuho res ni mogoče. Nekaj nerodnosti je bilo na meji v vstopu v Jugoslavijo. Vse obmejne formalnosti bi lahko opravili zelo hitro. A vedno se dobijo ljudje, ki se šele na meji spomnijo, da je za prestop čez mejo potreben potni list. Pa smo se malo pojezili na te brezglavce, malo poprosili, in je šlo vse v redu.

Velik delež na lepem uspehu obiska v Sloveniji gre tudi potovalnemu uradu Aurori za odlično oskrbo in vsem tistim, ki so na kakršen koli način pripomogli, da bo letošnje romanje ostalo še dolgo vsem udeležencem v najlepšem spominu.

UTRIP CERKVE

SV. OČE ŽELI USPEH MATURANTOM

V nedeljo, 9. julija se je sv. oče spomnil v svojem običajnem opoldanskem nagovoru dijakov in diakonij, ki delajo maturo. Sv. oče čestita tistim, ki so izpite uspešno končali. Vzodbujajo manj srečne, naj ne izgubijo poguma za izpite v prihodnosti. Potem pa je sv. oče dejal: »Želimo spomniti vse, da je življenje samo tudi izpit in sicer najvažnejši med vsemi, v katerem moramo uspeti za vsako ceno v luči dobrih načel in z močjo odločnih sklepov. V ta namen je neobhodno potrebna božja pomoč. To božjo pomoč kličemo na vse z našo molitvijo in našim blagoslovom!«

ZAKAJ POJEMO?

V Rimu je bil XI. kongres mednarodne zveze malih pevcev - Pueri cantores. Zbralo se je okoli 6.000 malih pevcev. Preteklo nedeljo je sv. oče zanje maševal v baziliki sv. Petra. V nagovoru je sv. oče izrazil veselje ob tem srečanju. Potem je povedal, zakaj pojememo: »Peti moremo iz več razlogov. Pojemo zato, da se razveselimo, da se razveselimo ali da razveselimo druge. Peti moremo zato, da nas drugi poslušajo in občudujejo. Vi pojejo zato, da slavite Boga in da lepšate bogoslavlje. Pokazali pa vam bomo še lepši in globlji motivi za petje, ki ga najdemo pri cerkvenem učitelju sv. Avguštinu: Pojemo, ker ljubimo!«

DEKANI ZA ŠEST LET

Škof v Essenu v Nemčiji je določil, da bo od sedaj naprej služba dekanov trajala šest let. Dekane bo imenoval škof na predlog duhovnikov v dekanatu. Vsi dekanji, ki so bili imenovani pred 26. majem 1961, bodo morali v teku 60 dni predložiti ostavko.

poovski izstrelak malo drugače zavil, bi se bile vse znašle pod ruševinami. Božja roka pa nas je čudovito varovala. Njemu vsa hvala in čast!

Sedaj vlada po vsem Jeruzalemu, starem in novem, svoboda kretanja. Tako smo mogle 2. julija obiskati svetišča okraj prejšnjega obmejnega zidu in z Devico Marijo iz vse duše zapeti: »Magnificat — moja duša poveličuje Gospoda«, ker je tudi nam storil velike reči in nas obvaroval razdejavanja ter smrti pod ruševinami.

V tukajšnjih svetističih se bomo spominjali vsih in potreb našega naroda. Pozdravljajo v Gospodu hvaležne šolske sestre iz zavoda Sv. Ane v Jeruzalemu: s. Renata, s. Serafika in s. Karitas.»

Nepri ljubljena nabirka

Po vsej Jugoslaviji se nadaljuje nabirka »za žrtve izraelske agresije«. Nabirka je samo v Sloveniji vrgla do 15. julija 42 milijonov starih dinarjev. Uradno je nabirka prostovoljna, dejansko pa so sindikati odločili, da se vsem delavcem in uslužbenecem odvrga od plače zaslužek treh dni.

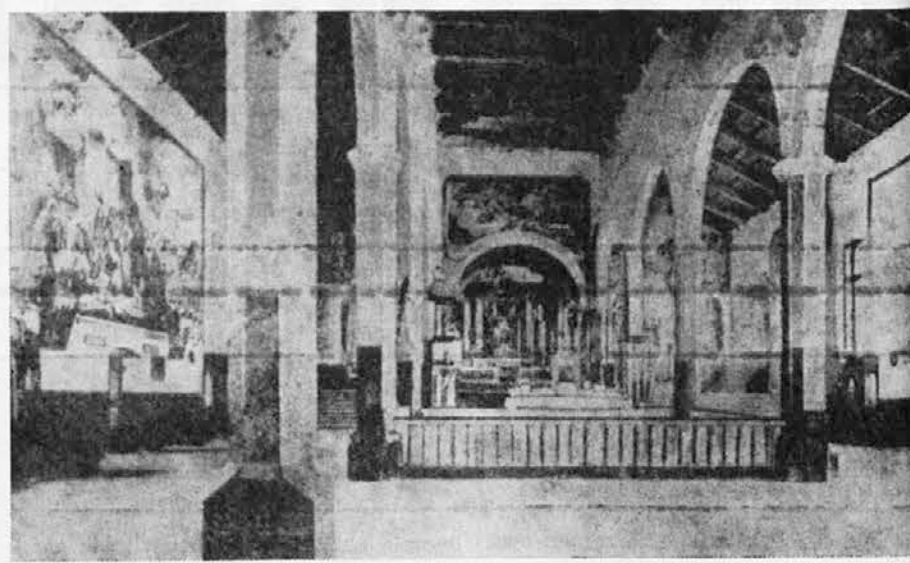
Ljudje, zlasti v Sloveniji, zoper nabirko glasno zabavljajo. Že iz pisanja časopisov je razvidno, da so kaj malo prepričani, da so bili Izraelci napadalci, ali kakor se v komunističnem izrazoslovju imenitnejše sliši, agresorji.

Slovinci namreč ne živijo na luni, tudi ne za železno zaveso, lahko poslušajo tuje radijske postaje in se v Trstu, Gorici ter v Celovcu oskrbijo z demokratičnim tiskom. Zato so tudi oni brali in slišali izjave kot npr.:

»Želimo si vojne, raje danes kot jutri, da uničimo Izraela« (Ahmed Saïd 18. maja 1967 na radijski oddaji »Glas Arabcev«); »Naše čete so pripravljene na sveti pohod zoper Izraela. To je dan, ki smo ga željno čakali« (egiptovski general Mortaga 17. maja 1967); »Umik čet Združenih narodov nam nudi priliko, da končno udarimo« (obrambni minister Iraka Koikri 18. maja 1967); »Bitka za osvoboditev Arabcev bo strgala zasovraženi Judom srca iz njih prs in jih razmetala po puščavskem pesku« (radio Damask 27. maja 1967).

In potem so prišli Sovjeti, za njimi je ponovil Tito, nato ostali sateliti, potem še naše »napredne« časopisje za mejo: »Nepri ljubljena nabirka«. Ali res mislijo, da imajo opravka z ljudmi, ki ne berejo, ki ne poslušajo radija, ki ne znajo misliti s svojo glavo? Prav zato nabirka »za žrtve izraelske agresije« ne vleče.

Kronanje svetogorske Matere božje

Notranjščina bazilike na Sv. gori, ki je bila razrušena med prvo svetovno vojno

Dne 3. avgusta.

Janez Boltežar Vogl, topničar v Gorici. Privedena priča. Zakonito opomnjen. Priseže.

Na vprašanje, ali se je kdaj v potrebi zatekel k prebl. Devici s Sv. gore in ali je od Nje prejel kako izredno milost, je odgovoril:

»Da, gospod! V teži preizkušnji sem bil, žal, in zares čudežne milosti sem prejel od nebeške Matere, ko sem se k Njej zatekel v hudi nesreči. Lanskega leta 1915, dne 26. avgusta, sem bil v Gradcu na poskušnih vajah z možnarji. Ko sem skupno z drugimi bombardirji hotel naravnati možnar, ki je tehtal okoli tisoč liber in ki smo ga vlekli izven mesta, je tovariš, ki mi je pomagal pri premikanju z vmetjo, popustil, tako da se je vsa teža prevladala name in da me je vzmet, na katero je težil možnar, s tako silo lojnila v prsa, da se mi je zdela, da sem zmečkan. Zrušil sem se skoro nezavesten in še ganiti se nisem mogel. Brž so mi skočili na pomoč, me pobrali s tal in odnesli v mesto. Hoteč mi odvzeti kri, so mi prebodli žilo, ali ker ni pritekla nit ena kaplja, so ponovili vbod, a samo z drgnjenjem so dosegli, da je s težavo prišlo nekaj krvi, črne kot črnilo in zelo goste. V takim stanju sem ostal v postelji kakih osem dni, ne da bi se mogel zginiti, tako da so me morali drugi premikati. Končno sem se spomnil na čudodelno Devico na Sv. gori in jo zabil za pomoči. Komaj sem izustil oblubo, da bom ob povratku v Gorico izobesil zahvalno podobo v svetogorski cerkvi, že sem se počutil bolje. Lažje sem dihal, začel sem se premikati in celo hoditi; čez dva dni sem že lahko šel iz hiše in brez najmanjšega napora povzel s svojim delom.«

Na vprašanje, kdo je bil pri njem v trenutku nesreče in kako se je imenoval, je nadaljeval:

»V trenutku nesreče so bili poleg mene bombardirji iz Gradca, in bilo jih je več kot osem; ne spominjam se, kako so se imenovali; vem le, da tisti, ki je spustil svo težo name, izdeluje šestila.«

Na vprašanje, v čigavi hiši je stanoval ob nesreči in med boleznijo, je izjavil: »Stanoval sem pri Kristofu Vischerju, puškarju.«

Na vprašanje, kdo je bil, ki mu je puščal kri, je odvrnil:

»Bil je bravec, ki stanuje v predmestju ob Muri.«

Glede splošnih vprašanj: vse v redu.

Pogreb Alojzija Gradnika

Od pok. Alojzija Gradnika so se najprej poslovili zastopniki vladnih in kulturnih ustanov in ljubljani, predno so ga v soboto prepeljali domov v Medano. Pokojnik je namreč izrazil željo, naj go pokopljejo v domači vasi:

Rad bom počival tam kraj naše hiše, na tisti njivi, ki le smrt jo orje.

Kakor pred njim Simon Gregorčič, ki si je izbral mesto svojega večnega počitka pri Sv. Lovrencu ob Soči, tako je tudi Alojzij Gradnik izvolil počivati v rodni Bredih.

V domači hiši so ga položili na pare in vrsta ljudi, zlasti Bricev ga je po stari krščanski navadi prišla kropit. Njih število je bilo veliko, da so komaj vsi prišli na vrsto.

V nedeljo kmalu po 5. uri se je z doma razvil spreved v cerkev. Na domu so se od pokojnika poslovili Danilo Sirk, učitelj na Dobrovem, v imenu briških kulturnih društev, Franc Gorkič pa v imenu zveze nekdanjih goriških maturantov. Briški oktet mu je zapele žalostinko »Vigred se povrne«. Od doma do cerkve je bil pogreb civilen, zato so se razvrstili v spreved tudi zastopniki civilnih oblasti Joža Wilfan, Milo Vižintin in dr. Joško Strukel.

V cerkvi se je začel cerkveni del pogreba. Obrede je opravil domači g. dekan Srečko Suligoj ob asistenci p. Romana Tomince, zlatomašnika Alojzija Kodermaca in g. Efrema Mozetiča. Nekaj duhovnikov je bilo tudi v prezbiteriju. Cerkveni pevski zbor je zapele pesem »Jaz sem vstajen-jem«.

Po opravljenih obredih v cerkvi je spreved krenil na pokopališče, ki ni daleč od Gradnikove hiše. Slovenska žalna zastava, veliko število bencev, križ, duhovščina, krsta, sorodniki, zastopniki oblasti, ljudstvo. Med oblastmi je bil s te strani meje tudi števerjanski župan Klanjšček z nekaterimi odborniki. Dolg je bil spreved skoro od cerkve do pokopališča, tako da vsi niso mogli na pokopališče in so ostali zunaj. Pri grobu so se po opravljenih molitvah poslovili od pokojnega pesnika številni govorniki. P. Roman Tominc se ga je spomnil kot star prijatelj, ki je sprejel tudi njegov zadnji obračun z Bogom. Profesor Anton Slodnjak je prav tako obudil nekaj spominov na velikega pokojnika in na njegovo pesniško delo. Pisatelj France

Bevk se je spomnil Gradnika v njegovem delu za slovenstvo. Sodnik Joško Humar iz Nove Gorice se je poslovil v imenu novogoriških oblasti, prof. Andrej Budal pa je spregovoril kot star znanec pok. Gradnika, saj sta bila oba dijaka na istih goriških šolah. Končno se je v imenu briških rojakov poslovil še medanski rojak in pesnik Ludvik Zorzut. Priserčna je bila njegova beseda, saj ga je z Alojzijem Gradnikom družila ista ljubezen do briške zemlje. Končno je goriški oktet zapele Gallusovo »Ecce quomodo moritur justus«.

Da, v zemljo so položili »pravičnega«, ki se je vse življenje trudil, da bi spoznal RESNICO. Andrej Budal je to potrdil z besedami: »Najznačilnejše je zanj nasprotje in protislovje: življenje—smrt. S smrtno ni vsega konec, iz nje poganja na drugi ravni novo življenje.« V to novo življenje je Alojzij Gradnik veroval, čeprav mu kot globokemu mislecju ni bilo lahko priti do tega spoznanja. Življenja sile so ga kdaj zamajale na desno ali levo, toda ostal je pesnik Bogo-iskatelj, ki je končno našel svojega Boga in mir v svoji duši.

Sedaj počiva tam, tik na robu slovenske zemlje in se razgleduje po svojih Bredih, po furlanski nižini, čez Kras. Kakor v življenju tako bo tudi v smrti molil:

O blagoslovi Bog nam naša trda opočna tla, naš up, naš trud in znoj, krvi nemirne in grobišč pokoj — o blagoslovi Bog nam naša Brda!

In blagoslovi nam, o blagoslovi, očvrsti z vedno slajšimi sokovi, drevo besede naše osamelu.

Združevanje semenišč

Osem škofij v Franciji je sklenilo, da bodo združile svoja bogoslovja. Od oktobra bosta tako v osrednji Franciji le dve bogoslovji: v Toursu dva prva letnika, v Orleansu pa naslednji trije. Ta sprememba bo seveda zahtevala tudi obširno in globoko reformo študijskega programa. Tudi škofije Casale Monferrato in Verucelli v Piemontu so se odločile za združitev svojih semenišč. Skupno bogoslovje bo v mestu Verucelli. To novo bogoslovje bo razpolagalo z boljimi učnimi močmi in se tako lažje pridruži novi teološki fakulteti za severno Italijo, ki bo začela z delom že letošnjo jesen.

Nekaj problemov števerjanske občine

(Razgovor z županom g. Klanjščekom)

Na praznik sv. Petra in Pavla je v Gorici tombola, toda vročina je bila tako huda, da sem jo rajši ubraj v števerjan, kjer je vsaj nekoliko pihljalo in je bilo v senci ob pršutu in hladni pijači dokaj prijetno. Že dalj časa sem namreč odlašal s tem obiskom, čeprav so me števerjanci prijazno vabili naj pridem, da se kaj porazgovorimo. Ni vedno časa ne razpoložnja za take razgovore. Vendar na omenjeni praznik je bilo eno in drugo.

spodarjem občine koristi v vasi morale biti bolj pri sreči, zanje bi se morali bolj zanimati. Demokracija na vasi zahteva sodelovanje vseh sil, posebno še vseh družinskih gospodarjev. Pri nas pa vidimo, kako se mladi gospodarji odtegujejo svoji odgovornosti in jih ni dobiti za nobeno skupno delo. Če bo na naši demokratični strani šlo tako naprej, ne bomo več mogli dobiti mož za občinski svet, še manj za občinski odbor.

ZUPAN SLAVKO KLANJSČEK

Trpke so te opazke mladega župana, a pritrđiti moram, da so resnične, saj se podoben pojav opaža v večji ali manjši meri povsod. Pa mu zastavim novo vprašanje:

STANOVANJSKA STISKA

»Vendar poleg teh težav, ki so precej splošne, so še kake druge, ki tarejo vašo občino? Pred nedavnim sem bral neko statistiko o številnem stanju prebivalstva v občinah na Goriškem. Tam sem opazil, da je število prebivalcev vaše občine zopet nazadovalo za nekaj enot. Kako si razlagate to izseljevanje števerjancev v druge občine?»

»Vidite, zadeva ni takšna, kot jo nekateri prikazujejo. Prva leta po vojni so se ljudje res izseljevali, ker ni bilo dela v bližini ali ker so si želeli izboljšati življenje z bivanjem v mestu. Danes je pa položaj drugačen. Delo se dobi ali takšno ali takšno. Tudi vinogradništvo je danes bolj donosno kot v preteklosti. Zaradi motorizacije in vedno boljših cest razdalja z mestom ni več problem. V sled tega bi mladi ljudje radi ostali doma, toda nimajo kje. Ko se poročijo, bi želeli imeti lastno stanovanje, a ga ne najdejo. Prisiljeni so se odseliti največkrat v Gorico, kjer se le da dobiti kako stanovanje. V števerjanu ga pa ne najdeš, če ga z zlatom plačaš. Zaradi tega si naš občinski odbor že dolgo prizadeva, da bi nam pristojne oblasti dodelile potrebne fondе za zidavo ljudskih hiš. Potrebujemo bi vsaj od 10 do 15 novih stanovanj, pa bi mlade družine ne silile več od rodne vasi.»

(r+r)

Gostovanje bohinske folklorne skupine v števerjanu

Preteklo nedeljo, za praznik farnih patronov sv. Mohorja in Fortunata, je Slovensko katoliško prosvetno društvo povabilo iz Bohinja igralsko skupino, ki je v večernem hladu med Borovci prikazala košček svoje ožje domačije, prelepega Bohinja.

Bil je že mrak, ko so pričeli s programom. Najprej so povedli udeležence v svoj prelepi gorski svet z izbranimi dialektimi. Nato so sledile razne pevske točke tako narodnih kakor tudi modernih pesmi. Glavna točka programa pa je bila spevoigra »Snubač«, ki je polna slikarstvenih navad slovenskih navad.

Pevske točke so bile dovršene. Pa tudi izvajanje spevoigre je bilo dobro. Očarale pa so vse prisotne preproste bohinsko-gorenjske narodne noše.

Števerjanci in odbor SKPD so zelo hvaležni tem bohinskim fantom in dekletom za prijetni večer. Posebna zahvala gre g. župniku Simčiču, ki je vso prireditev organiziral.

Morda bi le pripomnili, da dasi je bila udeležba dobra, smo pa vseeno razočarani, da včasih naši ljudje rajše podprejo tuje kričanje kot našo lepo pesem in besedo. To je mala grenka kapljica.

sila: »Nežika, daj no, zapoj kako pesem z nami!«

Nežika je bilo preprosto kmečko dekle, a vedno vesela, da je pela in žvižgala ves dan, še med delom, pa najsi je pomivala žetitarje pri vodnjaku, čistila solato ali pomivala posodo, ali pa na vrtu trgala fižol. Že večkrat je pela z otroki ob večerih, posebno še z Veroniko in Kristo, ki sta imeli prav lepe glasove. Gospodar je takrat vzel svojega najmlajšega na kolena, da ne bi motil drugih pri petju.

»Kaj pa bi rada pela?« je bila Nežika takoj voljna.

»Večerno pesem!« je zaprosila Krista.

Dekle je začelo s pesmijo in je potlej spremljala drugi glas:

»Glejte, že sonce zahaja, skoro za goro bo šlo...«

Ob oknu je še vedno slonel Melanija. Gretica pa je medtem vzela gosli iz omare in lahko igrala nanje. Ves božji dan ni imela prilike, da bi igrala. Ko so otroci z Nežiko začeli peti, je tudi ona z goslimi v rokah stopila k Melaniji in vsa prevzeta prisluhnila pesmi. Živa Mela-nija je z mehkim srcem občutila ves čar

GORIŠKE NOVICE

Msgr. Cocolin pri Saragatu v Rimu

Pretekli teden se je mudil v Rimu novoizvoljeni goriški nadškof msgr. Peter Cocolin in bil v petek, 14. julija sprejet pri predsedniku države Saragatu. Kot to predpisuje konkordat, je moral položiti prisego lojalnosti do državnih oblasti. Predsednik Saragat se je nato z njim pomudil v razgovoru kakih dvajset minut. Pogovor je tekkel o socialnih in gospodarskih problemih, ki tarejo deželo Furlanija-Juljska Benečija, zaradi česar mnogi iščejo izhoda v emigraciji. Saragat je tudi poudaril obmejni značaj goriške pokrajine ter pomen dobrih odnosov s soslednimi pokrajinami onkraj meje. Dejal je tudi, da misli obiskati naše kraje prihodnje leto, ko bo poteklo 50 let za Italijo zmagovitega zaključka prve svetovne vojne.

Msgr. Cocolin se je predsedniku republike zahvalil za izkazano pozornost in mu omenil njegov obisk v Ogleju, ko si je ogledal baziliko ter msgr. Cocolinu priporočil, naj vedno skrbi za vzdrževanje tega svetišča. V njem bo novoimenovani nadškof sredi letošnjega septembra prejel škofovski posvečenje.

Štandrež

Zadnjo nedeljo je skupina 60 župljanov pod vodstvom g. dekana Zorža poročala na Sv. Višarje. Treba je bilo vstati zelo zgodaj, saj je bila ura odhoda določena ne četrto uro zjutraj. Pa je bilo tako naj-

bolj prav! Ceste so bile prazne, jutranji hlad krepčilen in vreme kot naročeno. Že ob osmih zjutraj so se nato naši romarji zgnili okrog oltarja višarske Kraljice. Veliko jih je pristopilo k sv. obohajilu. Med sv. mašo jim je spregovoril priloženostne besede g. Jože Peterlin, ki obenem z g. Stankom Skvarčem iz Argentine ta mesec duhovno oskrbuje slovensko govoreče vernike. Standrežci so nato prisostvovali koncelebrirani sv. maši, ki so jo opravili trije bogoslovni profesorji iz Ljubljane, med njimi dr. Valter Dermota, za skupino katehistinj, ki so izredno lepo peale med sveto daritvijo.

Po povratku v dolino je pot peljala k Rabelskemu jezeru, kjer je prijetna voda blažilno vplivala na razgrete potnike; čez predilski prelaz je skupina nato odbrzela k izviru Soče, nato pa se ustavila v Bovcu. Polni dobre volje, s pesmijo na ustnih in veselo razpoloženi so se naši ljudje na noč spet vrnili v Standrež, trdno odločeni, da bodo tako uspešno romanje vsaj prihodnje leto zopet ponovili.

Vsi, ki poznajo Majdo Zavadlal, se z njo veselijo, da je pretekli teden uspešno položila maturo na učiteljsko v Trstu. Zvesti članici prosvetnega društva in neustrudni pevki v cerkvenem zboru vsi znan-ci in prijatelji izrekajo srčne čestitke!

Doberdob

V nedeljo, 16. julija smo ob veliki udeleži vaščanov pokopali 77-letnega Evgena

Ferfolja (po domače Balota). Pokojni je bil vsekoli veren in narodno zaveden ter izredno delaven mož in oče šestih, še živečih otrok. Med prvo svetovno vojno je bil v Galiciji, družina pa v Trstu do leta 1926. Po prvi svetovni vojni je trgovač s konji (iz Hercegovine v Firence in Genova), kasneje pa je z vso ljubeznijo in živavostjo obdeloval domačo kraško zemljo. Kot versko in narodno zaveden je bil vedno naročen na Katoliški glas, pa tudi vse svoje otroke je vzgojil v tem duhu. V nedeljo je bil kot vedno še pri sv. maši, zvečer pa s prijatelji v gostilni. V ponedeljek zjutraj je pa nenadoma zadel mrtvoud, nakar so ga prepeljali v tržiško bolnišnico, kjer je bil en teden, dokler ni zaradi možganske krvavitve umrl v domači hiši, obdan od svojcev. Pogreb je bil s sveto mašo in s petjem žalostink domačega cerkvenega zbora. Pokojnikov duši želimo božje plačilo in večni pokoj, preostalim domačim pa izrekamo naše iskreno sožalje.

Pastirsko pismo jugoslovanskih škofov

Jugoslovanski škofje so za leto vere izdali posebno pastirsko pismo. Brali so ga v nedeljo, 16. julija. Škofje govorijo najprej o pomenu vere, o poglobljanju vere, o zvestobi do Cerkev in končno o življenju po veri.

ITALIJANSKA TELEVIZIJA

Sporod od 23. do 29. julija 1967

Nedelja: Prvi: 11.00 Sv. maša. 21.00 Ma-ta Hari, nadaljevanje. — Drugi: 21.15 Se-rijski film.

Ponedeljek: Prvi: 21.00 Vesela eskadra, film. — Drugi: 21.15 Pester program za poletje. 22.00 Koncert.

Torek: Prvi: 21.00 Uradni zagovornik, prizor. — Drugi: 21.15 Prizrčno, tedenska oddaja. 22.15 TV igre.

Sreda: Prvi: 21.00 Iz sedanje zgodovine. 22.00 Šport — Drugi: 21.15 Klobuk na ci-linder, film.

Četrtek: Prvi: 21.00 Nikar ne bodite v skrbeh, dramski prizor. — Drugi: 21.15 Perry Mason, film. 22.05 Evrovizija, igre.

Petek: Prvi: 21.00 TV dnevnik: Kitaj-ska. — Drugi: 21.15 Rdeči trikotnik, II. prizor.

Sobota: Prvi: 19.45 Duhovni razgovori. 21.00 Pester program. — Drugi: 21.15 Clo-vek iz Arana, film. 22.25 Komisar Maigret, film.

★

SLOVENSKA TELEVIZIJA

Sporod od 23. do 29. julija 1967

Nedelja: 9.30 Neznani kraji, serijski film. 11.30 Pustolovščine z Južnega morja, serijski film. 15.00 Duizburg: Evropsko atletsko prvenstvo. 18.55 Perry Mason, se-rijski film.

Ponedeljek: 18.45 Prvi koraki nad in pod vodo. 19.05 Naselje sodobnega noma-da, turistična oddaja. 19.15 Tedenski športni pregled. 20.38 TV drama.

Torek: 18.40 Dreček in trije Marsovčki. Teta je videla pošast. 19.00 Popotovanje po Aziji, serijski film. 20.00 Winchester 73, ameriški celoveč. film. 21.30 I. An-drič: V letu nad morjem.

Sreda: 19.00 Iz operetnega sveta: Melo-dije srca, Mala Floramy, Dežela smeh-ljaja. 20.38 G. Puccini: Turandot, opera. **Četrtek:** 17.25 Slike sveta. 17.55 Kratek film.

Petek: 20.38 Babette gre v vojsko - fran-coski celovečerni film.

Sobota: 16.30 Budimpešta: Atletika Ma-džarska: Velika Britanija. 19.15 Sprehod skozi čas: Olimpijada. 20.38 Beloruski dr-žavni ansambel. 21.50 Golo mesto, serijski film.

Ponoven uspeh slovenskega rojaka

Znani slovenski hotelir v Rimu Vinko Levstik je v začetku tega meseca dobil novo priznanje s strani rimske turistične ustanove EPT. Ta ustanova je namreč razpisala natečaj, kdo bo v Rimu najbolj učinkovito izboljšal in moderniziral svoje hotelske naprave. Natečaja se je udeležil tudi g. Vinko Levstik, lastnik hotela »Bled« v ulici S. Croce di Gerusalemme 40 ter prejel prvo nagrado, ki mu jo je prisodila sedem-članska komisija. Dne 3. julija mu je bila potem v dvorani Promoteca na Campidogliu v Rimu izročena priznalna diploma in denarna nagrada v znesku 2.000.000 lir. Na sliki je videti nagrajenca, ki mu prislednika Marchese Traviglini in Maria Mu izročata diplomu in ček. Bila je to zelo prisrčna slavnost, pri kateri so člani upravnega odbora Zveze rimskih hotelirjev nagrajenca drug za drugim z navdušenjem čestitali. — Ko se je v Rimu mudilo zastopstvo Slovenske skupnosti iz Trsta, v katerem so bili deželni svetovalec dr. Škerk, pokrajinski odbornik Rudolf, član tajništva dr. Poštovan in prof. dr. Šah, so imenovani stanovali prav v hotelu »Bled«. Tam so se na večerji sestali tudi s tržiškim demokrščanskim poslancem Belcijem, kateri jih je v ponedeljek 3. julija spremljal k podtajniku predsedništva ministrskega sveta Salizzoniju in prosvetnemu ministru Guiu v Rimu.

te lepe noči.

»Veš, Gretica,« je zašepetala, »izredno romantično je danes. Se ne zdi tudi tebi tako?«

Gretica pa se je zasanjala s hrepenečimi očmi v večerno nebo. Zvezde je na vso moč rada gledala. »Saj nič ne govoriš,« se je Melanija skoro užaljeno obrnila do nje in se začudeno zagledala v Gretico, ki je obilita od mesečine stala ob oknu in strmela v nebo.

»Saj zijaš v nebo, kot bi hotela vse zvezde prešteti!« je menila in prijazno sunila Gretico od strani, da bi jo spet pripravila k sebi.

»...Delo za vselej končali, v hišo Očetovo šli...!« je Gretica nehotno ponovila zadnjo kitico, ki je donela izpred hiše. Ali ima Bog tudi njo tako rad, da jo bo poklical k sebi v nebo? Medtem pa je utihnila pesem. Pa so otroci kar koj zaprosili: »Se eno, še eno...!«

»Prav! Samo potlej morate pa takoj spat!« je odločil gospodar.

»Veš li število zvezda...?« je predlagala Nežika. Otroci so bili zadovoljni. In že je zadonel spodaj na klopi pesem:

»Veš li število zvezda, na širnem obzorju neba...?«

Gretica se je kar stresla. Melanija, ki je stala ob njej, je to takoj začutila.

Tako so spodaj odrasli, zgoraj na oknu pa otroka poslušali sladko, ganljivo pesem.

Ko so odpeli zadnjo kitico, so otroci že hoteli voščiti očetu in materi lahko noč. Pa jim je beseda obtičala v grlu. Iz okna so zadonele gosli v lepo poletno noč. Spočetka tih, potem vedno glasneje so pelega gosli, izražale vse hrepenenja te preproste pesmi. V vedno lepših oblikah in melodijah je donela pesem, pesem, ki jo je Jurij Frohner skomponiral za svojo hčerko. V vedno novih oblikah, novih melodijah, so spraševale in tožile gosli:

»Veš li število zvezda...?«

Spočetka je gospa Thorn hotela pohiteti v sobo in pogledati, zakaj deklci še ne spita, pa jo je dr. Kersten zadržal. In tako so vsi negibno prisluhnil Gretičino umetniško dovršenemu igranju. Ko je izzvenel zadnji zvok strun, so spodaj v vrtu vsi glasno zaploskali. Deklci v temni sobi pa ni bilo za ploskanje in hvalo.

Po blelih licah so ji tekale solze, žalostna in osamljena je slonela ob oknu.

»Gretica!« jo je skušala prestrašena Melanija spraviti k sebi.

»Pusti me, saj ni nič,« se je Gretica branila.

V tem je že prišla gospa Thorn. »Lepo je bilo, res lepo, dete moje,« je pohvalila svojega privzetega otroka, »a zdaj kar brž v posteljo. Brez dovoljenja ne smeš tako dolgo pokonci ostati.«

Se dobro, da ni prižgala luči. Sicer bi bila gotovo opazila Gretičine solze. Molče je Gretica položila gosli nazaj v omaro in pri tem slišala gospodarja spodaj na klopi, ki je prevzel menil: »To je bilo pa še veliko lepše kot ob nedeljah, če naš učitelj igra v cerkvi.«

Gospa Thorn je počakala, da sta deklci zlezli v posteljo, potem pa jima je voščila lahko noč in tiho odšla.

Komaj pa so utihnili njeni koraki, že se je Melanija zravnala na postelji.

»Ti, Gretica!«

Nič odgovora.

»Gretica!«

(se nadaljuje)

JOSEFINE STEGBAUER 24
Prevedel J. P.

„Veš li število zvezda...?«

»Čudovit večer!« je vzkliknil dr. Kersten, ko je stopil za hip iz ute.

Tudi gospa Kersten je stopila k njemu na prag: »Zraven pa tako topel in poln dišav!« je dodala. Pa saj je tudi vso uto obdajalo dišeče cvetje. Gospa Thorn je sama obsedela v uti in uživala blaženi večerni mir.

Na klopi pred hišo je ob lepših večerih sedel tudi gospodar in kadil pipo. Ob njem se je zbrala počasi vsa družina in uživali so zasluženi počitek po napornem delu vročega dne. Na trati pred klopjo so se igrali in skakali otroci.

»Alo, spat! Za danes je dovolj!« se je oglašil gospodar. Kar na prvo besedo so ga ubogali otroci in pritekli h klopi. Tam pa se je mala Veronika priliznjeno naslonila na mlado služkinjo in jo zapro-

TRŽAŠKE NOVICE

REPENTABOR VABI

»Pred tisoč dve sto leti smo Slovenci sprejeli krščansko vero«.

Ob 17^h zahvala za veliki dar vere v repentaborski cerkvi
Ob 17,30 narodno-prosvetni tabor

SPORED

1. Pesem beneških Slovencev. Poje cerkveni pevski zbor iz Štoblanka
 2. Moderne skladbe. Igra kvintet »Pleyades«
 3. Pozdrav Goričanov v pesmi in besedi
 4. Pojo »Fantje izpod Grmade«
 5. O jubileju govori g. Drago Stoka
 6. Zveza cerkvenih pevskih zborov s Tržaškega poje več pesmi
 7. Osrednji del drame Zorka Simčiča »KRST PRI SAVICI«. Igrajo dijaki.
- V senci bo udeležencem na razpolago kraški teran s pršutom in drugimi hladnimi pijačami.

Nastopi slovenskih zastopnikov v Trstu

Svetovalec Slovenske skupnosti dr. Jože Škerk je bil svojčas vložil na deželno upravo interpelacijo z vprašanjem, zakaj so bila prekinjena trgovinska pogajanja med Italijo in Jugoslavijo, kar bi utegnilo škodovati tudi našemu gospodarstvu. Dr. J. Škerk je omenil, da se je italijanska vlada pri navajanju vzrokov za ukinitve sklicevala tudi na londonski memorandum in dodal, da vlada pravi, da ga spoštuje, v resnici pa ga pri nas razen redkih izjem ne izvaja.

Odgovoril mu je odbornik Marpillero in rekel, da ukinitve pogajanj ni škodovala trgovini in da so bila pogajanja prekinjena zaradi dveh ukrepov v Istri, ki se nanašata na osebne izkaznice in kataster. Pozneje so se pogajanja nadaljevala in pozitivno končala s sporazumom. Odbornik pri odgovoru ni omenil memoranduma.

Odbornik Comelli je odgovoril na dr. Škerkovo vprašanje, zakaj je bilo tako malo slovenskih vrtnarjev udeleženih na cvetlični razstavi v Trstu in zakaj pri kmetijskem nadzorništvu ni slovenskih uradnikov. Comelli je odgovoril, da se je vabilu odzvalo pet cvetličarjev, ker je bilo tiste dni slabo vreme in ni bilo na razpolago zelenjave in sočvija v tistem letnem času. Potem je rekel, da je na kmetijskem nadzorništvu že v službi osebe, ki zna slovenščino in da bodo v prihodnosti namestili enega slovenskega funkcionarja, ki bo dajal strokovno pomoč slovenskim kmetovalcem. Dr. Škerk je bil z odgovorom le delno zadovoljen.

Občinski svetovalec dr. Dolhar pa je posredoval na tržaški občini za športno igrišče na Proseku. Odbornik Ceschia mu je odgovoril, da je občina sklenila zgraditi začasno igrišče na jusarskem zemljišču in je že zaprosila za prispevek dežele v znesku 4.340.000 lir, razliko 1.860.000 lir pa bi kriji iz sklada za prodajo jusarskega zemljišča. S pripravami bodo začeli takoj, ko bo dežela sporočila, da bo nakazala prispevek. Glede športnega igrišča v Sv. Križu pa je odbornik Ceschia sporočil, da so se tudi tam odločili za jusarsko zemljišče. Če bo površina zadostovala, bodo izdelali načrt in zaprosili za deželni prispevek.

Zelo delaven je na pokrajini odbornik za kmetijstvo, lov in ribolov Saša Rudolf. Ker je član odbora, ne more vlagati interpelacij ali vprašanj v svetu, lahko pa iznaša svoje zahteve naravnost v pokrajinskem odboru.

Velika matura na slovenskem učiteljskiču

Od skupno 17 kandidatov in kandidatki, od katerih jih je bilo osem iz Gorice, so samo štiri maturantke uspešno napravile usposobljenostni izpit. So to Majda Černek in Alekseja Škerk iz Trsta ter Aleksandra Devetak in Majda Zavadlal iz Gorice. Največ težav je kandidatom delala latinščina, saj bo kar pet maturantov moralo polagati jeseni izpit iz tega predmeta. Iz matematike in zgodovine bodo delali izpit po trije kandidati, iz zgodovine vsi trije iz Gorice. Poleg tega sta po dva popravna izpita iz slovenščine in italijanščine ter po eden iz zemljepisa in prirodpisa.

Sv. Križ pri Trstu

V soboto 22. t.m. bo 50 let, odkar sta se poročila v naši župni cerkvi g. Jožef Sedmak in gospa Ivana Košuta. Zato jima iz srca čestitamo in želimo vse dobro!

Župnik in župljan

Razpis za mesto asistenta na znanstvenem liceju

Pokrajinski odbor je razpisal natečaj za naslednja mesta na znanstvenem liceju s slovenskim učnim jezikom v Trstu: 1. mesto asistenta za kemijo; 2. mesto asistenta za fiziko; 3. mesto asistenta za risanje; 4. mesto asistenta za prirodpis. Prosilci morajo imeti maturo na klasičnem ali znanstvenem liceju, morajo popolnoma obvladati slovenščino in morajo biti italijanski državljani. Prošnje za priustitev k natečaju je treba vložiti pri glavnem tajništvu pokrajine do 12. ure dne 19. avgusta 1967. Vsa potrebna navodila se dobijo v tajništvu znanstvenega liceja (Strada di Guardiella 13/1) med uradnimi urami.

ŠPORT

Goriški Slovenec v vrstah milanskega Simmenthala. Košarka je lepa in napeta igra, ki ima po vsem svetu veliko navdušenih pristašev. Nedavno je bilo v Montevideu v Južni Ameriki (Uruguay) svetovno prvenstvo, ki si ga je osvojila Sovjetska zveza, Jugoslavija pa je bila druga. V Italiji gojijo košarko zlasti velika industrijska in trgovska podjetja, ki jim služijo nastopi njihovih skupin tudi za trgovsko propagando. Tako sta v italijanski javnosti zelo znani imeni Simmenthal in Splügen Bräu.

V Gorici goji košarko klub Goriziana. V njenem okviru se je razvil v odličnega košarkarja 18-letni Levin Rožič, sin ravnatelja slovenske višje gimnazije v Gorici dr. Mihaela Rožiča. S svojo primerno postavo (1,98 m za 91 kg) se je hitro uveljavil ter pritegnil nase pozornost Rubini, trenerja milanskega Simmenthala. Pred desetimi dnevi se je zbralo v Trstu 120 atletov mladinskih skupin italijanskih košarkarjev. Od teh jih je Simmenthal odbral 24. Med izbranimi je bil tudi Levin Rožič iz Gorice. Trener Rubini se je o njem izrazil takole: »Igralec je inteligenčen. O njem pripovedujejo marsikaj dobrega. Lepo obeta. Upam, da me ne bo razočaral!«

Levin Rožič je te dni polagal zrelostni izpit (maturo) čez klasični licej v Trstu. Preteklo soboto je odptoval z ostalimi odbranimi na glavni trening v Cortino d'Ampezzo.

RAZNO

Nemiri v New Jerseyu

V ameriški provinci New Jerseyu in sicer v Newarku, ki šteje 400.000 prebivalcev so izbruhnili rasistični nemiri. Štiri noči so trajali poulični boji, v katerih je bilo razdejanih veliko število trgovin, mnogo poslopij pa so razgrajali zažgali. Dvajset oseb je bilo ubitih, okrog tisoč je ranjenih, škodo požganih poslopij pa cenijo na več milijonov dolarjev. Policija je prišla 1600 oseb.

Trinajst smrtnih žrtev cestne nesreče

Nad 30 tisoč oseb je prisostvovalo pogrebni svečanostim v Savoni. Vojaški kurat msgr. Favorin je daroval v stolnici mašo zadušnico za 13 vojakov, ki so našli smrt pri cestni nesreči, ko se je zvrnil kamion s ceste na plažo v Bergeggi pri Savoni. Nad 20 drugih vojakov je bilo ranjenih pri tej nesreči.

RADIO TRSTA

Spored od 23. do 29. julija 1967

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15. **Dejstva in mnenja:** 14.15 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Nedelja: 9.00 Prenos sv. maše iz župne cerkve v Rojanu. — 11.15 Oddaja za najmlajše: »Kako je Poteh iskal resnico«. — 12.00 Nabožna glasba. — 12.15 Vera in naš čas. — 15.15 Iz ruske folklorne. — 16.00 »Zupan«, radijska drama. — 17.30 Vabilo na ples. — 19.30 Pesniku Alojziju Gradniku v spomin! — 19.45 Zbor »Vasilij Mirk« s Proseka-Kontovela. — 20.30 Operetne melodije.

Ponedeljek: 12.10 Počitniška srečanja. — 12.25 Za vsakogar nekaj. — 17.50 Starokrščanske bazilike v Italiji: »Sv. Pavel zunan obzidja«. — 19.15 Jas Gawronski: Anketa o Poljski: »Gledališče«. — 21.00 Slike iz narave v slovenskem pripovedništvu: »Edvard Kocbek«. — 22.35 Samospevi za glas in klavir F. Schuberta, A. Lajovica in Bela Bartoka.

Torek: 12.00 Iz slovenske folklorne: V starih časih: Lelja Rehar: »Tebe ljubim samega, iz muojga srca pravega«. — 13.30 Glasba po željan. — 17.50 Ne vse, toda o vsem. — 18.00 Zborovske skladbe Petra Liparja. — 19.00 »Otok zakladov«. Četrtri in zadnji del. — 20.35 »La Gioconda«, lirsko drama v štirih delih.

Sreda: 12.10 Zena in dom. — 13.30 Glasba iz filmov in revij. — 17.50 Razvojne stopnje sodobne medicine: »Roentgen in njegovi žarki«. — 20.35 Simfonični koncert orkestra gledališča Verdi v Trstu. V odmoru (približno ob 21.05) »Ob 300-letnici smrti velikega arhitekta Francesca Borrominija«.

Četrtek: 12.00 A. Fogazzaro: »Mali stari svet«. Osmo oddaja. — 13.30 Glasba po željah. — 17.50 Odvetnik za vsakogar, pravna posvetovalnica. — 18.00 Zbori naše dežele: Zbor »Antonio Illersberg« iz Trsta. — 19.00 Otroci na počitnicah. — 20.35 »Iz dneva v dan«, radijska drama.

Petek: 12.10 Med tržnimi stojnicami. — 17.50 Kam v nedeljo? — 18.55 Poje zbor »Ljubljanski zvon«. — 20.35 Gospodarstvo in delo. — 21.00 Koncert operne glasbe orkestra RAI-TV iz Turina.

Sobota: 11.50 Orkestri lahke glasbe. — 12.10 Alpska jezera: »Salzburška jezera«. — 15.00 Glasbena oddaja za mladino. — 16.00 Oddaja za avtomobiliste. — 16.30 Pravljice od slovenskih avtorjev: »Peter iz telefona«. — 17.50 Ne vse, toda o vsem. — 18.00 Slavospev vinu v slovenskih ljudskih pesmih. — 19.00 Počitniška srečanja. — 19.30 Nastopi zabavnih ansamblov na Radiu Trst. — 20.35 Teden v Italiji. — 21.00 A. Fogazzaro: »Mali stari svet«. Deveta in zadnja oddaja. — 21.40 Vaški ansambli. — 22.15 Skladatelj, ki so se navdihovali pri ljudski glasbi. — 22.35 Za prijeten konec tedna.

ZA KMETOVALCE

Drugi zeleni načrt deluje

Dne 24. junija je bil v državnem uradnem listu objavljen odlok, s katerim je poenostavljen postopek glede vlaganja prošnje za prispevke in posojila, ki jih nudi drugi zeleni načrt. S tem so pristojna kmetijska nadzorništva prejela zadnja navodila za izvajanje zakona št. 910 z dne 27. oktobra 1966, ki predvideva številne ugodnosti za zboljšanje kmečkih posestev.

Med vsemi ugodnostmi zanima naše kmete predvsem denarni prispevek, ki ga država nudi za nakup strojev in opreme. Ta prispevek znaša do 25 odstotkov vrednosti za stroje, ki ne veljajo čez milijon lir. Vedeti je treba, da je ta prispevek določen samo za obdelovalne stroje in mehanično opremo. Med takšne obdelovalne stroje spadajo motorni kultivatorji, motorni sejalniki, motorne škropilnice, motorni prašilniki, motorni trosilniki za gnoj, motorne kosilnice, motorni žetveni stroji itd. Prispevek je namenjen tudi obdelovalnemu orodju kot so plugi, brane, okopalniki, valjarji, sejalniki, trosilniki za gnoj, nakladalniki, kosilnice, žetvene priprave, obračalniki za seno, škropilnice, prašilniki, razpršilniki, pobiralniki s stiskalnicjo za slamo itd. Istih ugodnosti so deležni tudi nepremični stroji in oprema kot so slamoreznice, silažniki, mali stroji za vinske kleti, oljarne, sirarne itd., le da njihova vrednost ne presega vrednosti enega milijona lir.

Za nakup traktorjev, kombajnov ali druge opreme, ki nima mehaničnega značaja kot so sodi, kadi, koši itd. zakon ne predvideva prispevka v denarju, pač pa

omogoča nabavo ugodnega posojila za dobo petih let.

Pri omenjenih ugodnostih imajo prednost neposredni obdelovalci, spolovinarji in koloni ter razna njihova združenja.

Preučevanje prošnje bodo morali pristojni uradi opraviti v 15 dneh. Stare prošnje so veljavne in jih ni treba ponovno vlagati. Za nakupe, ki so bili izvršeni pred vložitvijo prošnje, ne bo mogoče dobiti niti prispevka niti posojila.

Vsa podrobna pojasnila kakor tudi tiskovine za prošnje dajo pristojna kmetijska nadzorništva.

Inž. Janko Košir

OBVESTILA

Radijska postaja Trst A bo v nedeljo 23. t.m. ob 19.30, ob sedmini pogreba počastila spomin pesnika in primorskega rojaka Alojzija Gradnika s posebno oddajo, katera bo vsebovala tudi magnetofonske posnetke pokojnikovih avtobiografskih izjav, ki jih je pred leti dal za tržaško radijsko postajo. Na oddajo, ki jo je pripravil prof. Martin Jevnikar, naše čitatelje še posebej opozarjamo.

V Bazovici bo v nedeljo, 23. julija, ob priliki farnega opasila, ob devetih zvečer koncert mladinske godbe na pihala na prostem.

Vpisovanje deklic za kolonijo SLOKAD v Dragi za mesec avgust je vsak dan dopolne v ulici Donizetti 3 - tel. 23-779. Kolonija v Dragi je v izredno lepem kraju, v bližini borovega gozda. Otroci se hodijo pogosto kopat v Sesljan.

Nadaljuje se vpisovanje za romanje na Sv. Višar v dne 30. in 31. julija do polnega števila v avtobusu. Na razpolago je še nekaj mest. Romanje organizira slovenski III. red v Gorici. Prijave sprejema njegov voditelj p. Fidelis Kraner.

Goriška sekcija Krščanske demokracije sporoča, da so njeni poslanci Belci, Bologna in Toros začeli v Rimu akcijo, da bi se znova odprla možnost za dosego pokojnine, ki jo predvideva zakon od 1. februarja št. 35 za osebe, ki so živele na ozemlju Julijske in Tridentinske Benečije v letih 1920-1926, pa tedaj niso uredile svojih prispevkov do INPS. Mnogi prizadeji so se ugodnosti tega zakona poslužili in sedaj že uživajo pokojnino; ker se je pa kasneje ugotovilo, da premarsikatera starejša oseba bodisi ker je bila tedaj bolna ali osamljena ter zato brez vednosti o tem zakonu ali se je preselila izven območja pokrajine, ki jih zakon omenja, je smatrala goriška sekcija KD za primerno, da zahteva novo odprtje termina za uveljavitev omenjenega zakona.

ZA PRAZNIK MARIJE SNEZNICE

V DOBERDOBU
(6. avgusta)

je na programu

TRIDNEVNICA

pred milostno podobo Svetogorske Kraljice (iz goriške stolnice). Za zaključek bo govoril p. Martin Perc, predstojnik svetogorskega svetišča in pisatelj letošnjih šmarnic.

Tudi prodaja listkov bogate loterije je v polnem teku. Ze sedaj obveščamo prijatelje in znance od blizu in daleč, naj si »rezervirajo« večerne ure v nedeljo, 6. avgusta za Doberdob!

Solsko skrbništvo v Trstu sporoča, da so od 15. t.m. dalje, od 10. do 12. ure dopolne na vpogled na sedežu državne srednje šole v Trstu, ulica Frausin 14, dokončne prednostne lestvice za poverjena in nadomestna mesta na srednjih šolah s slovenskim učnim jezikom tržaške pokrajine, za šolsko leto 1967-68.

DAROVI:

Za Alojzijevešče: A. T. 5.000; Doles K. 1.000; N. N. 2.500; Karolina Debenjak 1.000; Grmek Alojzij 1.000; Hladnik Terezija, Svica, 3.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: V spomin predragega bratranca Rajmonda Zuljana iz Rojana darujeta Stefanija Sola in Marija Pahor 5.000 lir.

Vsem dobrotnikom iskren Bog povrni!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L. 30, osmrtnice L. 50, več 7% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

ZAHVALA

Ob tako boleči izgubi našega očeta

Ladota Glavina

se srčno zahvalimo vsem vaščanom in prijateljem pokojnika, ki so nam stali ob strani in nam na kakršen koli način pomagali lajšati bolečino.

Zena Slava, otroka Zoja in Mici ter ostali sorodniki.

V Borštu, 17. julija 1967

Kmečka banka

GORICA - ul. Morelli 14 - tel. 2206

vam nudi ugodne pogoje za trgovske posle in bančne usluge (tekoči računi, vezane in proste hranilne vloge, posojila, vnovčenje in diskontiranje trgovskih menic, posli z inozemstvom, nakup tuje valute, plačevanje davkov in tako dalje)

KONFEKCIJA

PITASSI

NADALJUJE

RAZPRODAJO

PO ZNIŽANIH CENAH — IZKORISTITE !

GORICA - Corso Verdi 92

TRST - Corso Italia 7